

Paní děkanka akademické obci

Vážené kolegyně, vážení kolegové, mé drahé a jedinečné fakultní společenství,

obracím se na Vás jménem svým i jménem celého svého kolegia včetně paní tajemnice i našich asistentek paní Sobotkové a paní Kaňkové.

Cítím, že v tuto hodinu mezi psem a vlkem v sobotu 23. 12. je první moment, kdy se mohu zastavit, v tichu se obrátit do sebe a některé ze svých myšlenek a pocitů s Vámi sdílet.

Ve čtvrtek ve 14:50 jsme končili na hlavní budově FF UK poslední předvánoční kolegium a přesouvali jsme se za posledními úkoly ten den či na vánoční zpívání na děkanát s dohodou, že v příštích dnech pro nás nastane období pracovního klidu, kdy se budeme přednostně věnovat svým rodinám. Od tří hodin již někteří z nás zajišťovali ochranu zaměstnanců a studujících na hlavní budově, komunikovali s Policií ČR či zástupci naší univerzity, vlády a dalšími... Od té doby jsme v plném nasazení s vedením UK a jím zřízeným krizovým štábem a snažíme se v podmínkách mnohdy ztížených oproti běžnému provozu přispívat k Vaší ochraně, podpoře, získávání a předávání informací, a také k nesmírně obtížně hledanému klidu a rozvaze. To nyní vidíme jako svůj nejdůležitější úkol a i z toho důvodu dosud odsouváme komunikaci s médií, již za nás nyní přebírá paní rektorka a tiskový odbor UK – tuto pomoc s vděkem přijímáme.

Postupně se dozvídám, co jste ve čtvrtek v různých částech fakulty zažívali, a i v těch nejsoustředěnějších momentech krizového řízení myslím na to, jak nevyslovitelné musí být to, čím všichni procházíte. Má mysl a mé srdce zůstávají s oběťmi a jejich pozůstalými, se zraněnými a jejich rodinami a přáteli. Věřím, že postupně budu moci slova soustrasti a přání brzkého uzdravení vyjádřit osobně, a zůstávám v duchu se

všemi, jichž se tragédie na naší fakultě dotkla nejvážněji.

Věřte prosím, že na tuto situaci nejsme sami – dostává se nám mnoha vyjádření podpory z vedení jiných fakult naší univerzity či z naší oborové Asociace děkanů filozofických fakult, jiných univerzitních, akademických a kulturních institucí, od našich absolventů či bývalých zaměstnanců. Slova podpory, která určitě nám všem dodávají sílu, ale i nabídek praktické pomoci. Budeme se v nadcházejícím období mít o koho opřít.

Ve svém dopise akademické obci po napadení Ukrajiny Ruskem v roce 2022 jsem s velkým vděkem přijímala Vaše četné nabídky pomoci. Tehdy jsme tušili, že vlnu solidarity a pomocných rukou nebudeme potřebovat v příštích třech dnech, ale jistě v příštích měsících (a jak se bohužel v daném případě ukázalo, i letech). Již nyní víme, že v současné situaci nás čeká totéž. Že plná tíže zkušenosti posledních dní na nás v psychické i praktické rovině dolehne v prvních měsících nového roku a budeme svou sílu a připravenost si pomáhat potřebovat jako hlavní opěrné pilíře pro svou obnovu: pro obnovu naší krásné hlavní budovy, pro obnovu naší naděje a víry v podstatu akademické obce, která usiluje o vzdělání a dialog založený na otevřených myslích i otevřených dveřích pro všechny zájemce z našich řad i z řad veřejnosti. Jednu věc obnovovat nepotřebujeme: sebe jako skutečné společenství, které stojí při sobě – věřte mi, opakovaně se ve své děkanské roli, jež mi byla na nějaký čas svěřena, ujišťuji, že jsme i v názorové pluralitě svorní a věrní svým akademickým ideálům a sobě navzájem. Tento těžký okamžik je toho nejlepším dokladem.

Čtvrteční události poznamenaly nás všechny, mám proto na Vás pro nadcházející dny a týdny několik proseb:

Prosím, myslete nyní i na sebe a své zdraví: využijte podporu svých blízkých, neostýchejte se kdykoliv využít nabídek pomoci, jež pro Vás připravujeme a rozšiřujeme v úzké součinnosti s vedením Univerzity Karlovy.

Důvěřujte nám, prosím, že postupujeme v těsné spolupráci s krizovým štábem UK a vedením UK, jakož i s Policií ČR, a volíme takové praktické a informační kroky, které v danou chvíli uplatnit můžeme, k nimž máme svolení, jež jsou z různých důvodů (již) uskutečnitelné. Naší prioritou je být Vám co nejvíce nápomocni.

Informujte nás prosím průběžně o svých potřebách a dotazech: i nadále jsou primárními kontaktními kanály ty, které zveřejnila Univerzita Karlova zde: <https://cuni.cz/UK-1.html>. K dotazům a poptávkám týkajícím se bezprostředních kroků na úrovni naší fakulty, které dáte na vědomí těmito cestami, se postupně dostáváme a můžeme je zohledňovat ve svých krocích. Pro jejich sdílení s námi můžete využívat i jiné obvyklé komunikační kanály, jako jsou pracovní e-maily, chaty v Teams, pracovní telefony. Jen prosíme o pochopení, že v některých případech reagujeme se zpožděním, podle priorit jednotlivých úkolů.

Kroky upravující to, co se bude dít po Novém roce a jak bude možné postupovat, budeme upřesňovat po ukončení aktuální první fáze krizového řízení, kdy řešíme nejakutnější věci, jako je například nyní vyzvednutí Vašich osobních věcí.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, opakovaně v posledních hodinách myslím na motto naší fakultní PF pro rok 2024, jež jsme Vám v pondělí rozeslali, na citát emeritního rektora UK Radima Palouše, absolventa a pedagoga naší fakulty, jehož výročí narození si s Univerzitou Karlovou budeme v příštím roce připomínat. Motto *Být hotov znamená neustále být otevřen* v závěru tohoto týdne nabývá mnoha smyslů. Mons. Tomáš Halík ve svém kázání během včerejší ekumenické modlitby v Akademické farnosti Nejsvětějšího Salvátora nám všem nabízel, abychom se i v této temné chvíli a právě skrze ni otevřeli víře, naději a lásce. Jsem nyní v duchu s Vámi všemi. Se svým kolegiem uděláme v nadcházejícím období, co bude v našich silách, abychom se společně s vírou a nadějí v uzdravení mohli jako akademická komunita co nejdříve vrátit k naplňování poslání, které máme tak rádi.

S úctou a přáním všeho dobrého

Eva Lehečková